

No cal detallar en aquest moment ni és possible de fer-ho dins els límits reduïts d'una memòria, les nombroses negociacions practicades pel Consell General del Sindicat, pel seu President personalment, i per la Ponència, prop de les Autoritats sanitàries, dels metges parlamentaris, de la majoria del Parlament, de significats elements polítics, etc., etc.

En el moment de discutir-se la llei en el Parlament, gràcies a l'actuació dels parlamentaris metges, que formaven part de la Comissió dictaminadora i gràcies, també, a alguns elements polítics que han reconegut els nostres drets, es va poder obtenir que en la llei no hi figurés cap article que d'una manera taxativa destruís els legítims interessos dels metges titulars.

Tot el referent a personal sanitari va restar pendent d'un reglament que ha de dictar l'Honorable Sr. Conseller de Sanitat i Assistència Pública.

Per tal d'evitar que en aquest reglament es destruïxi ço que en la llei no s'ha destruït encara, la Ponència i el Consell començaren una nova sèrie de negociacions, reunions i entrevistes amb alternatives de confiança i de descoratjament que mai han permès al Consell donar el plet per definitivament liquidat ni anar a la decidida aplicació dels acords de l'any 1933.

En aquest moment l'assumpte dels metges titulars està encara sota el pes d'un interrogant que no sabem com es desxifrarà, però davant la temença d'una solució desfavorable el Consell del Sindicat i l'Associació de metges sanitaris i d'assistència pública a proposta de la Ponència Pro-Titulars, ha començat ja a prendre determinades mesures que poden ésser la iniciació de l'aplicació rigorosa dels repetits acords de l'Assemblea extraordinària de l'any passat.

El Sindicat confia en la justícia del plet que defensa per esperar encara una solució favorable, però si així no fos, té la seguretat que compta i pot disposar amb l'entusiasta disciplina de tots els metges sindicats.

Accidents del treball

Des de l'any 1923 regien unes tarifes pels contractes d'assistència mèdica d'accidents del treball que eren evidentment reduïdes i desproporcionades a l'època actual. L'Assemblea de l'any passat, a proposta de la Secció Comarcal de Bar-

celona, acordà unes noves tarifes i el text d'un nou conveni a signar amb les empreses asseguradores.

La pròpia Assemblea atorgà un vot de confiança al Consell per a contractar i aplicar en el moment oportú aquestes tarifes.

Després del temps necessari per a redactar un conveni definitiu, començaren, el mes de novembre de l'any passat, les gestions per a l'aplicació de les noves tarifes pel Sindicat.

Hem de fer constar solemniament en aquest acte i perquè quedi escrit en aquesta Memòria el reconeixement que devem tots a la Junta Comarcal de Barcelona, que ha col·laborat amb el Consell General d'una manera decidida i molt eficient en tot el tràmit d'estudi i aplicació d'aquestes noves tarifes.

Començades les negociacions prop de les companyies, després d'haver circulat una ordre general a tots els companys per a denunciar els contractes amb data 1er. de gener d'enguany, tot seguit ens fou demanat que entréssim en negociacions amb les empreses asseguradores, amb el desig d'arribar a una fórmula d'avinença que evités una resolució decidida per una sola part, que era la nostra.

El Sindicat, com sempre, va creure que si hi havia possibilitat d'arribar a una solució harmònica sense fer ús de la força i disciplina sindical, tenia el deure de fer-ho, car la responsabilitat extraordinària de la nostra organització ens obliga a procedir amb el màxim sentit de responsabilitat, i per això va acceptar l'entrar en negociacions amb els representants de les empreses.

Per poca voluntat d'aquesta primera representació patronal no va ésser possible d'arribar a una entesa, i llavors el Sindicat va creure arribat el moment de posar a prova amb totes les seves conseqüències la força de la nostra organització.

Fracassades totes les temptatives d'avinença i després d'haver advertit a tota la representació patronal, el Sindicat amb una campanya intensa que tots recordareu va anunciar que el dia 1er. d'abril els metges deixarien de prestar servei per compte de les Empreses, si bé continuarien servint, per un deure d'humanitat, a tots els obrers lesionats, però sense cap tracte ni intervenció amb les Empreses asseguradores, directament de patró a metge, o en darrer terme, d'obrer a metge.